

FLORIDAI

BAJTÁRSI HIRADÓ

v. B. TAMÁSKA

XV. évfolyam 3. szám - 1997.

vitéz Baranchi Tamáska Endre

V i t é z z é nyilvánitom...

/Budapest./ 1997 szeptember 20.-án nagy élményben volt részem. Alkonyodó életemben örökre szép emlékként mered meg.

Szép "vénesszonyok nyári" napstűtésre ébredtünk Budapesten. Unokabácsém-mal, Eörs-sel, kocsi-val hamarosan értük a Villányi uton lévő Szent Imre templomot. A környék már tele volt parkoló autókkal. A templom körül hatalmas ünneplő tömeg hömpölygött. Ünneplő ruhás férfiak és hölgyek, de bőven lehetett látni egyenruhásokat is, akiknek a mellén ott diszelgett a nagy vitézi jelvény.

A templom melletti dombtetőn egy ketonzenekar pattogó katonai indulókat játszott. - A tömegben mindjárt felismertem vitéz Kiss Gábor-t és rokonságát, de het-ötven évem letott hadifogoly társam is mindjárt odajött hozzám, - vitéz Pék András és Telek Miklós. Alig vált-hattam velük egy pár szót s már jöttek a régi csendőrbajtársak, a börtöntársak is egymásután. Örültünk egymásnak s eml-gettük az elhunytak neveit.

10 órakor kezdődött a bevonulás a tem-lombe. Mint külföldről jött vitézi székkapitányt egy rendező rendtársam a szentélybe vezetett fel, ahol három széksorban már ültek egy jó néhány. Az első sor közepe volt csak üresen hagyva a Vitézi Rend Főkapitányá-nak és a helyettesének.

Harsóna hangjaira vonult be négy vitéz, hozva a Szent Korona másé-amit az oltár előtti vörös társzony párnán helyeztek el. A négy alebárdos

v. KÖRÖSSY Z.

koronáőr pedig két oldalt állott fel az oltár lépcsőjén. Majd egy vitéz hozta a menetben az alapító Főkapitányunk avató pallosát, amellyel ingensok vitézt ütött a Rend tagjává 'veken keresztül vitéz nagybányai HORTHY MIKLÓS Magyarország Kormányzója. Így ez a kard ma már történelmi ereklyének számít.../..

Megkezdődött az egyházi szertartás, amelyet a zirci főpát két károlikus páppal végzett, de mellettük volt egy református lelkész is a maga fekete Bocskai-palástjában. Így valóban ökumenikus jellegű volt az egész szertartás. Miután az áldozás is megtörtént, a református lelkész mondott egy szép záróbeszédet, amelynek alapgondolata; a korona, a kard és a kereszt volt. Kidomborította, hogy ez a három dolog mennyire egymáshoz tartozik.

Ezután kezdődött a vitézi avatás. Vitéz Radnóczy Antal Rendi Főkapitány végezte, - mivel a Rend Nagymesterét - vitéz József Arpád kir. herceget hirtelen kórházba kellett szállítani. A szertartás mesteri tisztet vitéz Szabó Ottó törzskapitány latta, de vitéz Hellebronth Gusztáv h. Főkapitány is ott segédkezett a Főkapitány mellett.

Először a "posthumus" vitézek névsorát olvasták fel. Ezt az ünneplők fennállva hallgatták végig. - Ennél álltam a Főkapitány mellett és amikor a szertartásmester olvasta... vitéz Baranich Tamáska Endre-Gyula, - majd a Főkapitány utána mondta; "Vitézzé nyilvánítom!"... nekem örömkönyvek csillantak meg a szememben. Ezt is megérhettem....

Ezután következett az új vitézek és a várományodok avatása. Örömmel láthatom, hogy majd nem ötszázan térdeltek le a Főkapitány előtt, hogy a vállukat érintse a kard és kimonje ezt a szót az avató Főkapitány; - "Vitézzé avatlek!".... Mennyi fűszel volt, akiknek már nem az apja, hanem a nagypapa szerezte meg a vitézi címet.

A második örömkönyv akkor jelent meg a szememben, amikor az én várományosom, unokácsém térdelt le a párnara - vitéz Tamáska-Varga Eörs. Mégis lesz, aki majd viszi tovább a nevet,....

Az avatás után adta át a kitüntetések és az okleveleket a Főkapitány. A szertartás előtt orgona - szó, az "Ave Mária" szőlőének és zenészi ajárfestés tette széppé és egyszerűvé azt a felejthetetlen napot.

Az ünnepesség a Himnusz és Székely himnusz eléneklésével záródott be.

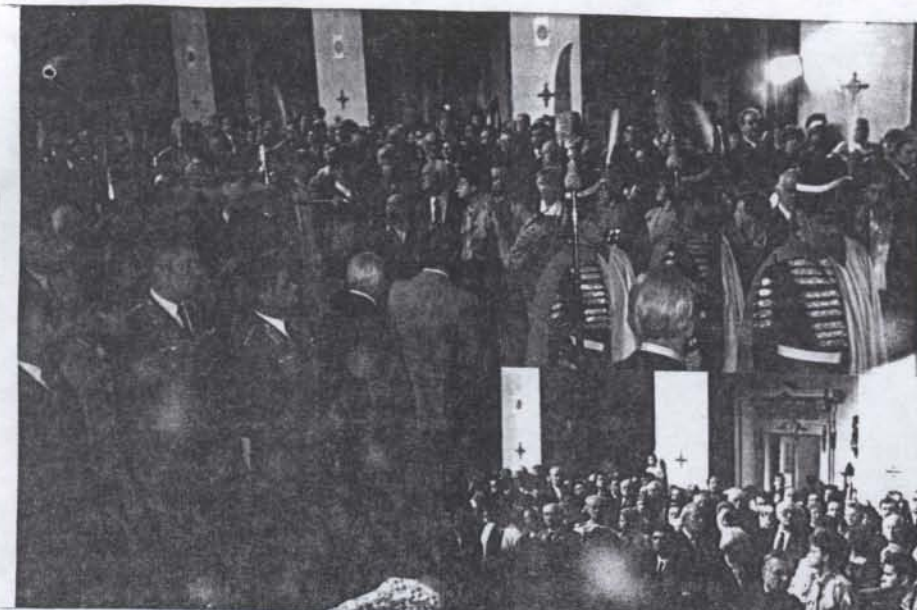
Az avatási szertartáson képviseltették magukat; a Szent István, a Szent György, a Templomos, valamint a Szent Lázár Lovagrendek tagjai. Hiányoltam a Máltai és a Johanna Lovagrendek képviselőit./

István öcsém is most került volna avatásra, de ő nem tudott eljönni az USA-ból, mert egészségi állapota - sajnos - nem tette lehetővé.

A templomi szertartás után a FLAMENCÓ szálló külön termében fogadást adott a Rend Nagymestere.

Eletemnek talán egyik legszebb napja volt ez a vitézi avatás, hisz családom három tagja nyerhette el a vitézi címet ezáltal. A nagypapa és a fia és egyik unokája. Három generáció....

Képek a vitézi avatásról/ Budapesten/

/béloldalt lenn a vérományosommal-vitéz Famaska-Varga Eönrössel/

FUTÓPISTA

1997, szeptember 22.- 26-ig Budapesten a Rendvédelmi Konferencián vettem részt. Engem főleg a volt M. Kir. Csendőrséggel foglalkozó előadások érdekeltek. A konferencia helye Budán a Pénzügyőr SE. Sporttelepnek nevezte meg a területet.

Az első napon a déli szünetben hozzám jött az egyik előadó, Dr.

Futó István t. m. kir. hadnagy sírja a sátoraljaújhelyi hőskötemetőjében.

Szabó József János alezredes, -határténész és megkérdezte, hogy mond-e valamit nekem ez a név; F u t ó I s t v á n.

Mindjárt válaszoltam az a kérdésre; hogy i g e n.

Futó István tartalékos hadnagyot Edesapám temetette el. U. i. 1944 őszén a Csep környéki harcokban súlyosan megsebesült, de mire sátoraljaújhelybe beértek vele, elvérzett.

Edesapám megadta neki a hősnek kijáró tiszteletet és a sátoraljaújhelyi temető hőskö parcellájába temetette el.

Edesanyám pedig, amíg élt, végig gondozta Futó Pista sírját. Majd amikor én is kikerültem a börtönből, sokszor elzarándokoltam Edesapámmal a Futó Pista sírjához.

Ilyen ismertetés után megszólalt Dr. Szabó alezredes, hogy neki Futó István atyafia is volt. Nemrégiben pedig a sírjára egy szép koplyefét helyeztek el, mert a háborús sírkereszt már elkorhadt.

Ugyancsak elmondta nekem, hogy a hadinaplója nála van megőrzésben, sőt az Edesapám levele is, amit Futó István özvegyének írt.

A konferencia második napján el is hozta a hadinapló másolatát és sírról készített fényképet, valamint az Edesapám által írt eredeti levelet is. Mint mondta, az engem illet. Be a levélben volt az Edesapám vázlata is a sírról aminek alapján könnyen meg tudták azt találni.

Futó István hadinaplója 1944 június²⁰ július 30-ig van vezetve s így maradt meg az utókorra. Mint a 10. gyalogezred III. zászlóalj 9. majd a 8. század parancsnoka vezette.- Sajnos személyesen már már nem tudott beszámolni háborús élményeiről, mert 1944, novemb. 24.-én a Csep környéki harcokban súlyosan megsebesült és hősi halált halt.

Dr. Szabó József-János alezredes emléket állít egy kiváló embernek, egy hősiiesen küzdő katonának és teljessé teszi általa az 1. Magyar Hadseregnek a harcok előterében folytatott harcainak kiemelt képét. Egyébként Edesapámról is egy pár alkalommal megemlékezik Futó István a hadinaplójában.

Álljon itt a levél, amit Edesapám Futó Pista feleségének írt, Ennek sorai egy igazi bajtársának szavait tükrözik vissza;

Valószínűleg meg méltóztatott kapni hivatalos helyről is azt a megrendítő hirt, mely kedves férjének hősi halálát adta tudtul. Azonban a mai nehézkes postaközlekedés mellett az is lehetséges, hogy az én levelem lesz a szomorú hír megvívója. Mindenesetre bajtársi kötelességemnek tartom, hogy a hivatalos értesítés kiegészítése céljából a tudomásomra jutott adatokat megírjam.

Szegény Pista barátom november 24-én délután 3-4 óra között a Csap mellett folyt nagy harcokban Bacska kis község határában vezette ellentámadásra rohamszázadát. Itt érte ellenséges golyó, mely a balkarján átfuróva a hónalj alatt hatolt be a mellébe. A sebesültvivők a Battyán községben lévő ezred-segélyhelyre szállították, itt bekötötték és tovább vitték. Az őt kísérő legénye, Mészáros János honvéd bemondása szerint Királyhelmeig még élt. A legényét az ütközetben egy hátrább lévő szakaszánál hagyta, de mikor a hordágyon hozták, együtt volt vele. Pista megismerte és megkérdezte: Te vagy, János fiam? Igen, én vagyok, hadnagy ur, felelte a legény. János fiam vitéss Pápára! A puskámat is, mindenemet, folytatta tovább a gazdája. Szegény abban a reménységben volt, hogy mint sebesült haza kerülhet otthonába.

Battyántól kocsin vitték Királyhelmeig, itt áttették sebesültszállító gépkocsira. Mikor tették át, figyelmeztette őket: Most vigyázzatok még! Többet aztán nem is beszélt. Körülbelül 6-7 óra között értek be Sátorujhelybe a táborigyógyháza, de a drága lélek akkor már elszállt belőle.

A János eljött hozzánk jelenteni a megrendítő esetet. Ő persze csak annyit tudott, hogy a hadnagy ur a karján sebesült meg. Én azonnal siettem megnézni, de már akkor a halottas kamrában volt. Ott mutatta az orvos, hogy -sajnos- nem lehetett rajta segíteni, mert belső elvérzés következtében már utközben kiszervezett. Fájdalmi nem lehettek, mert az arca még a hősi halálban is mosolygós volt, ami neki egyébként is egyéni kedves vonása volt.

Másnap délután temettük el a sátoraljaujhelyi "Hősök temetőjébe". A sir sorszáma 33,694. Erről különben egy kis vázlatot is csináltam magamnak. Másolatban ide csatolom, hogy tessék róla tudni, hol nyugszik. A távol lévő kedveseit mi helyettesítettük a feleséggel és sirattuk meg igaz szeretetből fakadó könnyekkel. Hiszen alig egy pár nappal előbb még köztünk időzött és nagy reményekkel indult harcba az általa megalakított rohamszázadával. Mikor először látogatott meg bennünket, nem is számított rá, hogy engem is otthon talál. Jól esett neki, ahogy a feleségem első látással fogadta, hogy nem is kell neki bemutatkoznia, mert megismeri a nálunk lévő fényképéről, ami csak néhány napja volt a kezében. Milyen bensőséges volt a találkozásunk annyi távollét után. Milyen lelkesen beszélt élményeit vacsora után. Mennyi bizakodás áradt ki belőle beszéde során. Aki először találkozott vele, megállapíthatta, hogy izig-vérig jó magyar és tőtől-talpig bátorság sugárzik belőle. Nagy veszteség ő nemcsak a szűkebb családi köre számára, ide merészlem számítani magamat is, de a jelenlegi nehéz harcokban a honvédség, háboru után pedig a magyar tanúgy számára is.

Meg sem kíséreltem üres vigasztaló szavakat papírra vetni. Ilyen nagy veszteség elviseléséhez a Mindenható segítségem mellett csak áldozatkész magyar asszony és keresztyéni tűrő lélek képes. Ahogy én a hosszú együttünk alatt Pistán keresztül megismertem kedves Hugomasszonyt, bízom a jó Istenben, hogy ezt a súlyos keresztet el fogja tudni viselni. A hazáért hozott nagy áldozata pedig jogot ad arra, hogy szívbéli nagy fájdalmát a súlyosbitsák más gondok még a mai nehéz viszonyok közt sem.

Soraimat azzal zárom, hogy nehéz bánatát enyhítse az a tudat, hogy igaz baráti szívvél mi is részt kérünk belőle.

Két lovascsendőr képemmel .

vitéz Baranchi Tamáska Endre:

A kardnyelő

Forgalmas napra virradtunk, hisz a mai napon országos kirakodó és állatvásár volt Aszódon. A szomszéd örsokről is befuttak a vásárügyleti járőrök s így az örszlaktanya olyan volt, mint egy felbolygatott darázsfészek. — A járőrök egymásnak adták a kilincset.

Már reggel megkérdezte tőlem örsparancsnokom, Herczeg főtörzsőrmester, hogy van-e kedvem kimenni vele járőrellenőrzésre? Örömmel válaszoltam, hogy igen. — A vásárokat mindig szerettem látogatni s ott el tudtam ödöngeni a komédiások és mutatványosok között. De ahogy cseperedtem szerettem elmenni az állatvásár ama részére, ahol a lovak voltak. — Ezeket az állatokat kedveltem legjobban s első rajzaimon is a lovak szerepeltek. — Jó időtöltés volt némán figyelni a furfangos lókupeceket, de a néha még furfangosabb magyar parasztokat is. — Külön látványosság volt egy-egy lónak az eladása, vagy megvétele. No meg a háthorzongatóan hideg napokon jól esett leülni a közelben álló kecskelábú asztalok mellé s ott a finom lacipecsenyét fogyasztani. Ezt természetesen ajánlatos volt leöblíteni, ha mással nem egy kis vinkóval, nehogy

a hidegben az embernek a torkára fagyjon a sok zsír.

— Tíz óra előtt szereltünk fel s már haladtam is Herczeg főtörzsőrmester jobbján a hömpölygő tömegben, az út közepén. — Egy-egy forgalmasabb helyen megálltunk és figyeltük a vásár forgatagát. — Közben itt is ott is talákoztunk járőrökkel. Fényes szuronyuk meg-meg csillant a tavaszi napban s kakastolluk vidáman lengett a tömeg között. —

Már elég magasan járt a nap s a sarat majdnem szárazra dagasztotta a sok csizma és cipő. Egy nagy akácfa mellett álltunk meg ismét, hogy figyeljük a földre kirakodott árus barázokat. — Herczeg főtörzsőrmester halkán odasúgta nekem, hogy figyeljem csak azt a rikitóan tarkaruhás, sokszoknyás cigányasszonyt. Már harmadszor tér vissza a játékosokhoz. Felveszi a tárgyakat, majd ismét visszateszi, mert sokallja az árát. Eddig még nem vett semmit. —

Éppen negyedszer jött vissza arra a helyre. Majd a portékákat ismét visszatéve elindult. Mi pedig mentünk utána. — Közelébe érve, Herczeg főtörzsőrmester közölte velem, hogy menjen be a község házára. Előbb szabadkozott, de az erélyesebb felszólításra elindult. — Mi távolabbról — őt szemmel tartva, — követtük. Benn a község háza egyik termében megkezdődött a kikérdezése. Sipítózott, átkozódott a cigányasszony s a devlát is elég gyakran emlegette. — Herczeg azonban nem jött ki a sodrából. Főleg pedig nem hitte a védekezését. — Hamarosan előkerült a községi bába is így minden kiderült. A cigányasszony szoknyája alól a lelógó zsinagurkokról majdnem egy féltucat kisebb-nagyobb játék, bazaráru került elő. — Sikerült egy notórius vásári tolvajt fognunk. —

Nemsokára mi is visszatértünk a laktanyába, hogy megebédeljünk, Herczeg főtörzsőrmester átment a lakására s miután én is elfogyasztottam az ebédemet, kimentem az udvarra. Ott vagy négy csendőr álldó-gált a csoport közepén egy erősen vásott ruhában, keszeg fiatalember állott. Én is közelebb mentem, hogy megnézzem, mit csinálnak. — Szabó törzsőrmester, — ki szerette a vicceket, — szintén ott volt az udvaron. — Kérdésemre, hogy mit csinálnak, közölte velem, hogy ezt a gyanús személyt azért kísérték be a laktanyába, mert nem tudta magát igazolni s meglehetősen furcsán viselkedett. — Majd így folytatta, — Szabó törzsőrmester telefonon megtudja a valóságot, addig én akarom kipróbálni, hogy az ipse igazat mond-e? — Erre Szabó közelebb lépett a vásott fiatalemberhez s így szólt:

— No ha maga kardnyelő, azt bizonyítsa is be. —

A fiatalember meghökkent. — És kis várakozás után így válaszolt; Én be is bizonyítanám, de nincs itt a felszerelésem. Azt elvitte a vonat talán Hatvanba.

Sohse búsuljon, — válaszolta Szabó. — Van itt a laktanyában elég kard, amivel megmutathatja a tudományát. — Majd félre fordulva, az éppen közelében állóhoz így szólt; No csak Nagy-Mengyi! Hozzon ki egy kardot!

Nagy-Mengyi próbacsendőr már pattant is s szélesre nyúlt mosollyal jött vissza egy gyalogtiszti karddal. — Szabó törzsőrmester kihúzva a hüvelyéből a kardot, hüvelykujjával annak élet és kiköszörült fonák-

ját szakszerűen végigtapogatta s már adta is át a megszeppent fiatal-embernek.

Az végigmustrálva a 108 centiméteres hosszú és élesre köszörült kardot, — így szólt; Törzs úr!... az a baj, hogy ez a kard nagyon éles. — Most már Szabó komolyra változtatta az arckifejezését és keményebb hangon ezt mondta; Szóval nincs rendben a szénája. — Maga nem kardnyelő!

Igen, de... a kard... s be sem fejezhette a mondókáját a kardnyelő, már Szabó ismét intézkedett.

Nagy-Mengyi! — hozzon azonnal ki egy újságot a tanulószobából. — Pár pillanat múlva Szabó már akkurátusan csomagolta is be a kard élesített részét a Pesti Hírlap első lapjába. A kard ezután úgy nézett ki, mint egy hatalmas göngyölt palacsinta. —

Majd átnyújtotta maga a kardnyelőnek. — Az újjonnan bejött járőrök és magam is közelebb mentem. — Most következett a nagy pillanat. Még Juli néni, az örsfőzőnő is kijött, kezeit a köténye alatt tartva nézett tágranyilt szemekkel le az ámbitusról. — Janinak, az udvarosgyerekeknek még a szája is tátva maradt.

A kardnyelő a síri csendben átvette a kardot, azt két kézre fogva a feje fölé emelte. Lábait terpeszállásba helyezte, fejét egy kicsit hátraszegte s száját békamódra laposan kitátotta.

Mi mindnyájan feszülten figyeltük. — A csoda megtörtént. A kard centiméterről-centiméterre lejjebb csúszott a keszeg embernek a torkán. — Kissé megállt s várta a hatást. — Majd lassan, óvatosan húzta kifelé a kardot. Az újságpapír egészen át volt ázva, sőt annak egy része benn is maradt. — De ő azzal mit sem törődött. A kard ismét kinn volt s Szabó a diadalmasan körültekintő csenevész emberre tekintve csak ennyit mondott:

Most már elhisszük, hogy kardnyelő! — közben Kemecsi törzsőrmester is megjelent a hírrel, hogy valóban vásári mutatóványos az illető s engedélye is van.

Szabó törzsőrmester azonnal odaszólt mosolyogva a folyosó felé: Örsfőzőnő! Adjon egy jó ebédet ennek az embernek. — Megérdemli. — Ebben a pillanatban érkezett vissza a kerti kiskapun keresztül Herczeg őrsparancsnok. Kérdezte, hogy mi is történik ott az udvaron? Szabó törzsőrmester jelentette, hogy most bizonyította be ez az ember, hogy kardnyelő. — Herczeg a rövid jelentés után még fel sem tudta mérni a helyzetet, amikor a kardnyelő így szólt hozzá:

Van-e a tiszthelyettes úrnak egy zsebórája? — Adja csak ide! Mutatok valamit. Már nyúlt is Herczeg a zsebébe s oldotta le a nagy láncos ezüst Doxa óráját. — A kardnyelő nem sokat tétovázott. Az órát átvéve, megint terpeszállásba helyezkedett, fejét hátrahajtott s most még szélesebbre nyitotta ki a száját. — A Doxát már lógatta is a láncon s eresztette lefelé a torkán. — Majd később intett a kezével, hogy hallgassuk, hogyan ketyeg benn az óra. Csak Herczeg fő-törzsőrmester volt egy kicsit megijedve s felkiáltott: Az árgyéhusát! — meg ne lökjék, mert még el-

ereszti a láncot s elnyeli az órát. — Akkor aztán majd leshetem. — Jóízűen kacagtunk mindnyájan, — mert rövid időn belül a Doxa ismét a Herczeg zsebében ketyegett.

— A kardnyelő pedig jóízűen fogyasztotta a konyhában, a gőzölgő pompás ebédet, — mint aki életében egyik legnagyobb mutatványát csinálta az imént. —

Csepi Béla:

Mikor lesz tavasz?

Majd ha a nap börtönéből
Első kimenőjét kapja,
Sétálgat a hó tetjén
S kásás lesz a talpa nyoma.

Amikor a lépte nyomán
Ébredező élet támad,
Láthatatlan mozdulás,
Hírvivői Messiásnak.

Amikor a szellő langyos,
Moccinosat minden ágat.
Ébredj... kelj fel!... mondok neked
Szép meséket és csodákat.

Amikor a szántás színe
Szürkéről barnára fordul
Lezárt öröm és egy sóhaj
A hantokon könnybe csordul.

Amikor a fájós derék
Mozdulásra nem csikordul,
Didergő szív majd kitarul
S mosoly lesz a komolyságból.

Amikor a vándor madár
Idegenben már megérzi
Az otthonnak üzenetét:
Várja már a meghitt régi.

Amikor a jó Isten is
A szigorát megelégteli.

=====

B A J T Á R S I H Í R E K

.....

Társadalmi események.
.....

Szent László lovagavatás.

1997. aug. 17.-én- vasárnap a lőkelendi Magyar Református templomban a lovagavatás 11.30-kor vette kezdetét.

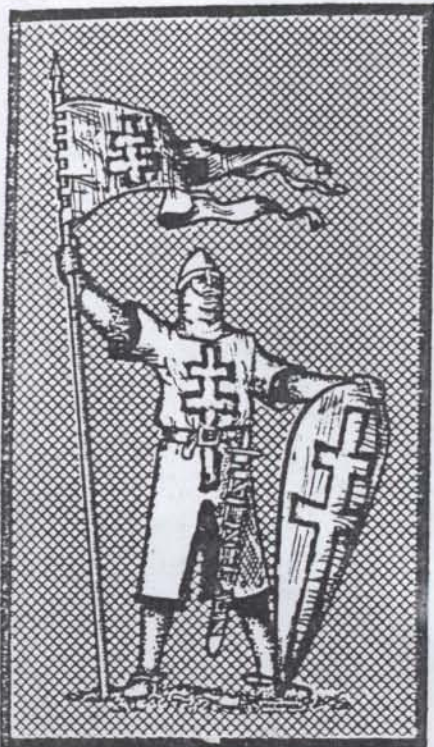
Ígét hirdetett Főtiszteltű Király Zoltán ref. püspök. Beszédében méltóképpen emlékezett meg nagy lovagkirályunkról-Szent Lászlóról. De a beszédéből azt is megtudtuk, hogy Szent László városában, Nagyváradon született.

Avatásra kerültek; Szalay Gyula, Székely Appád, Zabala erenc és Zabala Ferencné- Mária. A lovag keresztet akkor kapta meg vitéz Kiss Gábor, aki a szertartás-mesteri tiszte is betöltötte ez alkalmal.

A lovagavatást vitéz Baranchi Tamáska-Endre tb. Szt. László rendi törzsszékfőterő vezegte. Előtte letették az esküjüket, amit Ft. Király Zoltán püspök olvasott fel. Ugyanúgyan térdeltek le az avatandók, hogy vállukat a kard érinthesse.

Az istentisztelet után Ft. Király Zoltán vendégül látta ebédre az újonnan avatottakat és a hozzátartozókat./Kb.60-an voltunk.-/

A püspök úr felajánlotta templomát más

ilyen alkalmakra is, amit köszönettel vettünk tudomásul.

Szalay Gyula újonnan avatott Szent László lovag az AMERIKAI FIGYELŐ
c. lapban "Avatás" címmel szép cikket írt./ VIII.évf. október./

Lovagavatás az Űrasztala előtt

Avatás után; Felsősor b-j-re; vitéz Berenchi Tamáska Endre tb.
Eörszékercs, Ft. király Zoltán ref. püspök, vitéz Kiss Gábor
alsó sor; b-j-re; Székely Arpad, Szalay Gyula, Zsibela Ferencné és Ferenc.

/Fotó: dr. KOLINÉ-ILONA/

Aug. 10-én A Wishpering Sándor Klubtermében d.u. 2 órai kezdettel tartotta meg a Kossuth Klub a deluténját, ahol átadták négy magyar-szermazású egyetemi hallgatónak a Kossuth Ösztöndíjat. Utam uzsonna és beszélgetés volt/-

.....

A Szerasota és környéke magyarsága a Szent István ünnepet méltó keretek között ünnepelte meg a venicei Magyar Házban, magyar misével együtt

A FMH szerkesztője 1997, szept. 17- nov. 6-ig Európában volt Német-és Magyarországon. Így az ekkor történt magyar megmozdulásokon Floridában nem vehetett részt.-

1997, szept. 20-án volt a Villányi úti Szent Imre templomban a vitézi avatás. / A bővebb ismertetés a lap 1.és 2.pldalán./

A VITÉZI REND

tisztelettel meghívja Önt és kedves családját a

1997. szeptember 20-án, szombaton

tartandó

VITÉZAVATÁSRA

Az avatást vitéz **József Árpád királyi herceg**, a Vitézi Rend Nagymestere végzi vitéz **Radnóczy Antal** a Vitézi Rend Főkapitánya jelenlétében Budán a Ciszterci „Szent Imre” Plébániatemplomban

(Budapest XI., Villányi út 25.)

vitéz **József Árpád kir. herceg**, a Vitézi Rend Nagymestere meghívja Önt a vitézavatás utáni állófogadásra a Flamenco szállóba.

Budapest, 1997. szeptember 20.

A meghívó 2 személy részére érvényes, a belépéskor kérjük felmutatni!

Meghívó VITÉZAVATÁS

Budapest, 1997

1997, szept. 22-26. Budapesten a X. Rendvédelmi-történelmi tudományos konferenciát tartották meg.-Ezen, mint Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történelmi Tudományos Tság. tagja vettem részt több csendőrtiszt társammal együtt. Bennünket főleg a második napon előadott programm érdekelt.-

1997. SZEPTEMBER 24., SZERDA RENDŐRI-CSENDŐRI SZEKCIÓ

ELNÖK:

Dr. Óry Károly, bölcsészdoktor

ELŐADÓK 9⁰⁰ - TÓL:

Ph.D. Szakály Sándor. A két világháború közötti magyar csendőrség szerepe a vagyonbiztonság fenntartásában

Ph.D. Szakács Gábor. A gazdaságvédelmi teendőkre történő felkészítés helye és szerepe a rendőri szakképzésben

SZÜNET 10⁰⁰ - 10³⁰

Ph.D. Szikinger István: A gazdaság védelmének tapasztalatai Németországban

Franz Hesztera: Az osztrák csendőrség feladatai a gazdasági rendvédelem terén

Dr. Szabó József János: Egy vádalku tanulságai a XIX. század magyar büntetésében

EBÉD 12⁰⁰ - 13⁰⁰

Forró János: A székesfehérvári megyei csendőrkertület teendői a vagyon elleni bűncselekmények megelőzésében és felderítésében

Dr. Suba János: A M. Kir. Csendőrség szerepe az I. világháború alatt a vasúti fosztogatások megakadályozásában

SZÜNET 14⁰⁰ - 14³⁰

Simon Ferenc: A M. Kir. Csendőrség szolgálati teendői a vagyonbiztonság ellen irányuló bűncselekmények megelőzésében és felderítésében

Dr. Barsiné dr. Tasi Mária: Gazdaságvédelem Magyarországon a statisztikai adatok tükrében

HOZZÁSZÓLÁSOK ÉS VITA 15³⁰ - TÓL.

Szept. 26.-án a Szemere Bertalan Tség-gal autóbusszal kirándultunk Godóllőre. Kb. 30-an voltunk. Szép napos időnk volt s beszélgetéssel az utunk hamar véget ért. A kora délelőtti órákban kezdtük megtekinteni a gödöllői királyi kastély rendbehozott részét. U.i. a szovjet megszállók azt alaposan nemcsak kirebozták, de tönkre is tették. A főépület földszintjén 16 és az első emeleten pedig 16 szoba, / helység/ van rendbe hozva és bebutorozva.

vitéz nagybányai Horthy István mellszobra a gödöllői királyi kastély parkjában.

Most, mint múzeumot lehet látogatni. Az arcképek, szobrok sorá IV. Károly királlyal illetve Otto trónörökös képével fejeződnek be. Ha már mint történelmi múzeumot mutogatják, akkor úgy gondolom, hogy az arcképek között ott volna a helye vitéz nagybányai HORTHY MIKLÓS Magyarország Kormányzója képének is, aki 24 évig volt Magyarország törvényesen megválasztott Kormányzója s több even keresztül ő is a kastély hivatalos lakója volt. Ez is a történelemhez tartozik, ha valakiknek ez nem is tetszik.

Miután a kastély termeit megtekintettük, isétáltunk a kastély mögötti parkba. Ott megtaláltuk vitéz nagybányai Horthy István Kormányzó helyettes fehér márványba faragott mellszobrát. Elégge el van dugva s a feliratát alig lehet elolvasni, mert annak aranyozása már valami miatt elmaradt. Így a Szemere Bertalan ott lévő tagjai elhatároztuk, hogy az aranyozásra a pénzünk szívesen összeadjuk. - A szobor körüli parkot csupán hat csenevész kis bokor adja meg, amelyből már akkor három

.....

Október 5. vasárnap. - Sopronból Laci unokécsémmel utmentünk előbb Kőszegre s ott megtekintettük Jurisich Miklós várát és a múzeumot. Majd onnan, miután a volt feleségem nagynénjét a 93 éves Évi nénit is meglátogattuk, utmentünk Szombathelyre. Már várt ránk volt hadifogoly és börtöntársam L. vitéz Kovács Jenő és felesége. Utültünk a viszontlátásnak s egy rövid, de kellemes délutánt tölthettünk együtt s egy kicsit kibeszélgethettük magunkat. Sopronban három és fél napot tölthettem s így a temerőbe is mindennap ki tudtam menni.

.....

Október 7.-én Tárkányi Laci bp-i lakásán volt egy kisebb gyűlés/ mini/ ahol a MKCSBK magyarországi csoportjának rektuk le az alapköveit. - Nemélem, hogy hamarosan munkába is fognak lépni. -

.....

Október 15.-én Berniédből telefonon felhívtam Fáy Gidát s így egy kicsit beszélgetni tudtunk s főleg a Johanna Renddel kapcsolatos ügyekről. D.u. 3-kor meg felkerestem a lakásán vitéz Radnóczy Tóni Vitézi Főkapitányt. Nála főleg a Vitézi Rendről esett szó. "gyik fontos dolog volt a magyarországi "szakadárak ügye". v. Radnóczy az egész ügyet a bp-i bíróságnak adta át, a mely már az első fokon el is marasztalta őket. - Sajnos, hogy ilyen dolgok is előfordultak az utóbbi időkben.

Október 28.-án.-Nevezetesen kirándulásra indultam e napon Budapestről autobusszal Tárkányi Laci társaságban. Ezt a kirándulást már telefonton meg is beszéltek erre a napra. Kirándulásunk célja, Dr. Balogh Pista rk...lelkész barátunk meglátogatása volt.

"Intrikus Pista", mint ahogy a szovjet hadifogságban neveztük a "Csapatapunkat", várt ránk. A székesfehérvári nyugdíjas pápi otthonban kopogtattunk nála ajtót. A legnagyobb meglepetésemre Balczó András, az ottusa világbajnok/ olimpiai bajnok/ nyitott ajtót/. "Egy volt per sze az örömnök, amikor Pista barátomat átölélhettem. Örömkönnny is csillogott a szememben. Hisz öt utóljára 1956 nov. 27-én éjjél tájban kerestem fel a hernádnémeti katolikus parókián. Akkor búcsúztam kedves barátomtól el, mert innen már Nyugat felévettem az útam, mivelhogy a KGB és a "pufalykésok" köpöi kerestek több ízben a lakásomom.

Örömmel láthattam, hogy az általam a szovjet hadifogságban festett arcképe Mindezenty hercegprimás és a Pápa képe között függött a falon. Ez természetesen is nagy megbecsülést jelent.

41 év után volt miről beszélünk. Bár közben hébe-hóba váltottunk leveleket. Viszont azóta igen sok víz lefolyt még a Hernádon is, ahová cserkészidőnk emlékei is visszahúznak.

Pista átadta nekem dedikálva a könyvet, amelynek ez a címe; Pápi sorsok a kerengkereszt és a vörös csillag arnyekében."- Ezt írta bele; "Notás Kapitánynek- lovag vitéz Tamáska Endrének, örök barátság- gal- Dr. Balogh István 1997."-

Ebben a könyvben szereplnek a fogság és börtön évei 1945-től.

Az a sok szenvedést és kínzást csak egy ilyen erős hitű, nyakas magyar és sport ember tudta valóban túlélni.

Székesfehérváron 1997 okt.28.-án b-j-ra; a "Notáskapitány"/ v.B.T.E./ koxepen "Intrikus Pista/ Dr. Balogh István és Balczó András. olimpiai bajnok. / Tárkányi L. felvétele./

Egy ir étteremben ebédeltünk majd még visszamentünk a pápi otthonba, hogy tovább tudjunk beszélgetni. Téma az volt bőven, hisz sok évet együtt tölthettem Pista barátommal. Sőt amikor a bp-i rákórházból visszaszállítottak Kazincbarcikára, az ő fekvőhelyét örökölttem, mert közben őt már elvitték s bebörtönözték, pereze ítélet nélkül.- Kezdtett sötétedni, amikor is aztán búcsút vettünk egymástól s Balczó András Tárkányi Lacival együtt bevitt bennünket Budapestre.

Értékes és nagyon emlékezetes nap maradt ez számomra.-

PS; Tárkányi Laci/v. csendörtsz/ szinten hadifogolytársunk volt.

... XXX ...

Balczó Andrászt pedig akkor ismertem meg, amikor Sarasotában járt egy egy pár évvel ezelőtt s itt előadást tartott, majd pedig levetítette az életéről szóló filmet is. Akkor kötöttünk barátságot. Egyébként már előre jelezte annakidején Eötvös Meri volt hadifogoly barátom, hogy Balczó András jó barátságban van. Ez az ajánlás nekem elég volt De közben az is kiderült, hogy szabolcsi, mégpedig szülővárosomból Nyiregyházáról indult el az ő élete is.-

1956 OKTÓBER 23.

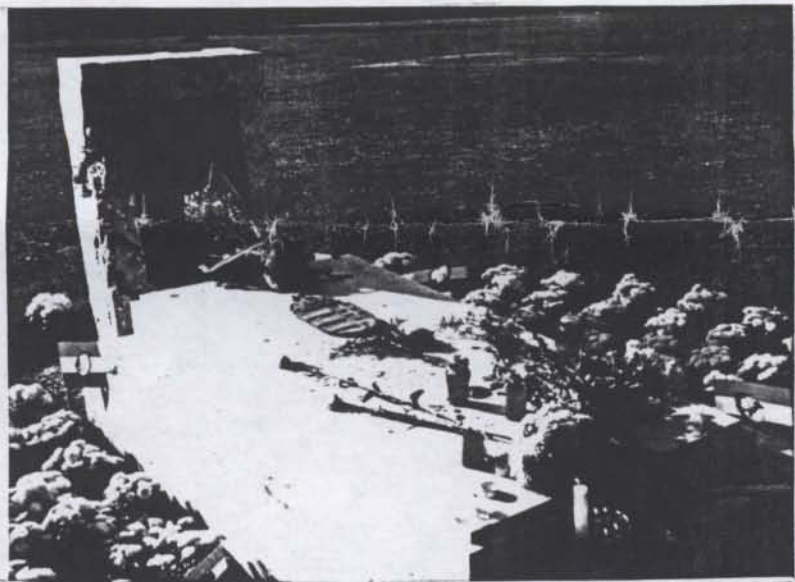
Október 23., a Magyar Szabadságharc, az 1956-os dicső harcok emléknapja, Évfordulója.

Szép napos időre ébredtem fel ezen a napon Budapesten. Már a reggeli órákban végig pergett egyben mint egy film az akkori események sorozata.

Örültem annak, hogy újra Budapesten lehetek s arra is gondoltam, hogy most részt tudok majd venni az évfordulói ünnepségeken. De amikor erre gondoltam, egy kis bizonytalanság fogott rajtam erőt. Milyen is lesz ez az ünnepség? Múltó lesz-e azokhoz a napokhoz? -

Igy aztán úgy határoztam, hogy a meghirdetett TV műsrt kezdem majd nézni. - Valóban jó orrom volt, - hogy nem mentem ki a Kossuth térre, pedig attól nyolc-tízpercnyire voltam. Amikor megláttam ott a főszereplőket, egy volt katonaszökevényt és egy volt "pufajkás"-t, örültem annak, hogy azokkal nem kell egy levegőt szívnom. Ők szerepeltek s az ötvenhetes "srácok" pedig forogtak névtelen tömegsírjaikban. Volt nagy diszselgés s ezek ünnepeit, akik enekidejen a barrikád másik oldalán álltak. - Meggyújtották az örökmécses is. -

Miután láttam a TV-ben, hogy az ünneplők elhagyták a Kossuth teret, én is leballagtam oda.

Az 1956 okt. 25.-i gyilkos AVH-s sortüz áldozatainak emlékműve / Kossuth tér. /

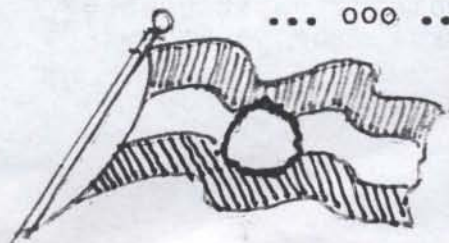

Az örökmécses

Először az örökmécsesnél álltam meg, hogy visszagondoljak a dicső napokra., majd pedig elzarándokoltam az október 25.-i gyilkos AVH-s sortüz emlékkövéhez s ott mondtam egy rövid fohászt az elesett s meggyilkolt 56-os szabadságharcosokért. Itt nem volt diszszószólalj, nem volt katonazene, s nem volt díszmenet. - Csak magam állhattam ott s nem zavarhatott senki. -

Ugy érzem, hogy érdemes volt ott lennem s némán ünnepelem. -

... 000 ...

1956
okt. 23.

ns. S i m o n Laci barátunk november hóban kisebb műtéten esett át.
Otthonában már a javulás útján van.-

.....

H a l á l o z á s .

+++++

LATOR.

„Ama nemes harcot megharcoltam,
futásomat elégeztem,
a hitet megtartottam.
Végeztre eltételezt nékem az igazság
koronája, melyet megad nékem az Úr,
az igaz Bíró.”

(Pál apostol második levele Timótheushoz
4. rész 7-8 vers)

Fájdalomtól összetört lélekkel tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy

Dr. vitéz viski LATOR GYÖRGY

ny. rendőr alezredes

életének 84-ik évében 1997. augusztus 20-án visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Drága halottunkat 1997. augusztus 28-án 11,45 órakor kísérjük utolsó útjára
a Farkasréti temetőben (Hóvirág utca), s a református egyház szertartása szerint
helyezzük örök nyugalomra.

A gyászoló család: dr. Lator Györgyné sz. Töltszék Margit felesége
Lator György fia és Zsolt unokája

Emlékét szeretettel megőrizzük.

Lakás: 1137 Budapest, Pozsonyi út 29.

Mikor szept. 18-ra Budapestre megérkeztem, a lakásokon ott volt ez
gyászjelentés. Megdöbbentem a hír olvasására. Lator Gyurka egyik legre-
gibb és örök jó barátom volt.- A nyíregyházi református elemiben e-
gyütt kezdtük, majd a nyíregyházi Kossuth Lejos reálgimnáziumban szin-
tén egy osztályba jártunk. Barátságunk így visszamegy egészen gyé-
rekkorunkig. Gyurkák a Szabolcs ucca 11, míg mi meg a Tuzolka ucca 23.
szám alatt laktunk. Gyurkától nyolc,-tízpercrenyire. Együtt fociztunk,
együtt vívtunk indán csatákat a Sóstói erdőben.

Majd Gyurka édesapját, Pistát beáraszták kúriai bírónak s így ök
Budapestre költöztek. Gyurka a Pézmány Péter egyetemen, míg én a deb-
receni gr. Tiszalován egyetemen végeztem jogi tanulmányaimat. De amikor
Pesten a Ludovika Akadémián és a Csendőrtiszti tanfolyamon voltam, is-
mét sokat lehetünk együtt. Gyurka rendőrtiszt lett, míg én meg csen-
dőr. Háború előtt még tartottuk a kapcsolatot, majd jött a hadifogság és
börtön, amikor ez elválasztott bennünket egy időre. De miután nyugatra
jutottam, újra felujult régi barátságunk s amikor eljött alkalommal haza-
mehettem, újra fel tudtam keresni régi jó barátomat.- Szomorúan vettem
a gyászhirot. Legrégibb barátomat vesztettem el.

++++ Isten Velea Gyurka! Nyugodj békében ! +++++

Agyaddörögésre ébredtem. Az égi tűzerek adtak dísztüzet egy ujonnan érkező tűzerbajtársának !....

Gyászoló család ! Gyászoló bajtársak és barátok !

A búcsúzás mindig egy szomorú esemény szokott lenni. Ma ismét búcsúzni jöttünk össze. Egy öreg tűzér kapta meg az égi behívót, hogy jelentkezzen Szent Borbála trónusa előtt az égi útegbe.-

Pár nappal ezelőtt futott végig Szarason az elszomorító hír, hogy

Dr. vitéz Kemény Zoltán

volt m. kir. tűzér százados

1997. július 31-én 87 éves korában örökre lehunyta a szemét.

Várható volt a hír, de mégis mindig csak reménykedtünk, hogy hát-hajsmet csoda fog történni, mint ahogy már jó pár alkalommal történt, hogy szinte a sír széléről jött vissza barátunk közénk.

Mint legtöbbünknek, Dr. vitéz Kemény Zoltán élete is egy regénybe illő eseményszöveget volt.

Bácskában született Hajmokon. Ott látta meg a napvilágot 1910. február 10.-én, amely még akkor Magyarországhoz tartozott, azonban a Kemény családnak is vándorbotot kellett fognia, mert a trianoni béke ezt a gazdag búzatermő Bácskát a jugoszlávoknak ajándékozta.

Zoltán édesapja vitéz Kemény Simon középiskolai tanár volt, de az első világháború egyik kitüntetett hőse még más isteni adománnyal is megáldott. Amellett, hogy pedagógus volt, szépen festett és szobrász munkákat is alkotott, de a toltet is igen jól forgatta s mag a költészet bérkeiben is otthonos volt.

Zoltán édesanyja Díteljén Lipna volt s a családot hat gyerejével ajándékozta meg: négy fúval és két lánnyal. Zoltán volt a legidősebb gyerek a családban. A kényszerű Kemény családot Lipnátólra vetette s ott éltek ezután. Zoltán a bajai Gisztercita gimnáziumban ajátsággizett, majd a szegedi Ferenc-József Tudományegyetem Jog-és Államtudományi Fakultásán folytatta tanulmányait, ahol 1935-ben szerezte meg a jog-és államtudományi doktori címet.

De miny vitéz apának, vitéz fia, kötelsségének tartotta, hogy a Hazza iránti kötelsségét is teljesítse s így bevánult a Magyar Királyi Honvédség Tüzárságához. Így a jogi diplomáját gélretette s a katonai, tiszti pályát választotta.

Milyen embernek is ismertük Zoltán barátunkat ? Csendes, szorgalmas halkszevű volt mindig. A jó természete mindenki megbecsülését váltotta ki. Visszavonuló, s még a vacceiben is a finomság volt a vezetőszerp. Így nemcsak a hadseregnél teljesített szolgálat alatt, de a későbbi munkahelyein is megbecsülés, tisztelet és szeretett övezte. Tartotta a barátáival és bajtársáival a kapcsolatot, s mindig nagy örömmel volt ezek között.

De édesapjától még művészi hajlamot is örökölt, mert nemcsak képeket festett, de a kést is jól kezelte s mint faszobrász sok-sok remek művészi munkát faragott szabadidejében. Ezek mind mind megütötték a művészi fokot. Szabad idejét így hasznosan ki tudta tölteni.

Sohasem hallottam, hogy valamivel is dicsekedett volna. Edig, amikor 1941-ben volt a kassai légi bombatámadás, mint tűzér főhadnagy Zoltán ott volt nemcsak mint szemtanú, hanem az egyik légvédelmi úteg parancsnokaként s ő vezényelt tüzet a támadó gépekre, Hogy aztán ez nem volt sikeres annak a lövegek korszerűtlensége volt az oka.-Ő egyik élő tanúja volt a kassai légitámadásnak.

Már mint százados nősült meg Budapesten 1944 szeptember 2-án s így a nyugatra való vezénylésénél már felesége is vele kellett, hogy menjen. Ő is megpróbálta a hadifogoly életet mert 1945-1947-ig angol hadifogságban volt. Innen megszabadulva Angliába ment, ahol 1960-ig maradt ott dolgozott.-

1960-ban jött át feleségével az USA-ba s New York államban kaptak lást mindkettőn egy specialis iskolában. "oltán tanfolyamot végezve, hamarosan vezetői szerepet kapott itt s nemcsak a kollégák, de a gyerekek is mindig nagy szeretettel vették körül. A megérdemelt munkája után imentek mindkettőn nyugdíjba s leköltöztek Sarasotba 1989-ben. Itt aztán hamarosan bekapcsolódott a magyar életbe s élték megérdemelt nyugdíjas életüket. A baráti körük is egyre csak szélesedett, hisz a felesége Potyika híres volt a vendégszeretetről s igazi jó konyhájáról.

Sajnos a csendes nyugalmas életét egy pár komoly operáció és a tőbaleset tette néha nehezzé. De az isteni gondviselés mindig "oltán mentet volt, mert azt lehet mondani, hogy már egy párszor a sír széléről jött vissza, amiben erős akarat mellett az Istenbe vetett hite segítette.

De a gép időkopiák idővel s így "oltánál is jöttek a idős kóbi bajok, amikor aztán az utóbbi időkben nehezítették életét. De most is előttem van az arca, csendes mosolya, amikor tavaly december 4.-én már tolok csival el tudtuk vinni a szokásos Borbála tűzér ünnepségre. Elvezte a régi cimborákkal való együttlést s nagy figyelemmel hallgatta a beszédet és a vidám Borbála tekerést is, amiből egy példányt el is kért tőlem.

Életében az első nagy megrázkódtatás akkor érte, amikor közölték vele, hogy a bevonuló szovjet csapatok bejárn az apját és legkisebb öcsét 1944 szept. 2.-én agyonlőtték.- Ez a fájdalomt éveken át csak magát

ban hordozta,

A második nagy csapás akkor érte, amikor tavaly október 5-én elvesztette há feleségét, Potyikát. Ezt a hiányt aztán élete utolsó napjaig nagyon érzete.

1997, július 29-én jött a hír, hogy "oltánhejnalban gyomórzsák a kórházba kellett szállítani. Mindnyáján égi csodában reménykedtünk, de aztán jött a szomorú hír, hogy 1997, július 31-én visszadata nemes lelkét a Teremtőjének s bevonult az "Egi úttagba."

Hagy idézzem "assapjának ezt a versét, amit "oltán nagypapja emlékére írt ;

E l m e n t ;

/ "agypapa halálára/

A fáradt szíve utólsót ütött,
A szeme már a végtelent nézte,
Az ember sorsa is megidézte.

Az ódon házban "eggyel kevesebb,
A hosszú égésből már csak a salak,
Az, ami itt meg belőle maradt.

...

Sok mindent várt még, sokat álmodott,
A hosszú, hosszú szép élet alatt,
Híába minden, most félbe szakadt.

...

Esontos keze még utána kapott,
Ahogy a lélek beöle kirzállt,
Mert megtört szeme valakit várt.

...

Azután csendesén fogta a botját,
S örökre elment, vissza sem nézett.... / vitéz Kemény Simon/
Uram, Istenem ! Hát ez az élet ?

Vitézi Rendtársam !- tüzér bajtársam !-

Isten veled Zoltán !- találkozzunk az "Úgi útegben !"

A.D. 1997, aug. 5.-én/ Sarasota, Fl. USA

vitéz Barancki Tamáska "ndre
ny. honv. tüzér ezredes

a gyászmisén elmondott beszéde.-

Bucsbeszédet mond a Vitézi Székkapitány

Gyászoló bajtársai; b-j-re; vitéz Barancki Tamáska "ndre,
vitéz Csatády Ferenc, vitéz Képolnoky Tibor, vitéz Szűts
Ervin és Valgóczy Imre.-

... XXX ...

I N N E N - O N N A N .

=====
Az ötven napomnak felét Magyarországon töltöttem, míg a másik felét
meg Németországban. Hogy tapasztalataimat le tudjam írni, erre ez a kis
újság nem volna elegendő. De baráti körökben már ugyanis beszámoltam egyes
dolgokról. Beszűrve az egészet sajnos, nem sokjót tudnék írni,-
-par újságkivégést ezért idettem;-

A vitézi rend ötszáz várományosa

Mintegy ötszáz várományosát fogadta szombaton tagjai közé a nagybányai Horthy Miklós alapította Vitézi Rend. A húszas évek végén létrehozott szervezet elsősorban azokat a katonákat vette soraiba, akik a két világháború valamelyikében katonai esküjükhöz híven és egyéni helytállásuk alapján arra érdemessé váltak. A ma élő 2200 vitéz között még vannak olyanok, akik saját jogon szerezték címüket, van, aki valamely felmenőjétől örökölte azt, és akadnak olyanok is, akik az 1956-os forra-

dalom idején váltak méltóvá a vitézi cím viselésére. Az avatás szertartása a lovaggá ütés klasszikus elemeiből építkezik. Ezt vitéz Radnóczy Antal nyugalmazott dandártábornok, főkapitány hajtotta végre, miután *Habsburg József Árpád* királyi herceg, a rend nagymestere megromlott egészségi állapota miatt nem tudott részt venni az ünnepségen. Az avatás külsőségeihez tartozó vitézi esküjüket erősítették meg a jelöltek, akik így tettek hitet a haza szolgálatára.

P. G.

Hűvös fogadtatás

Betértem egy körúti utazási irodába. Fotocella, légkondicionált helyiség, hűvös elegancia. Mi az, hogy hűvös, jéghideg! Végigmérik a belépőt, de nem mozdul senki. Egyfajta előzetes kontroll ez, mint valaha a szigorú személyzeti osztályon, ahol már külleme alapján kiszűrték a reménytelen osztály-

idegent. A szőke kisasszony nem mondja, hogy foglaljak helyet, még csak nem is erőlteti magát a köszönéssel. Nyúlok tétován az egyik utazási kiadványhoz, mire metsző hangon közli, hogy annak ára 285 forint. Kérdezni akarok tőle valamit, de látható undorral néz, talán nem nyertem el a tetszését,

nem akar velem üzletet kötni, talán azt sem venné jó néven, ha vastag pénztárcát húznék elő és befizetnék néhány százezetet, legfeljebb kényszeredett méltósággal tudomásul venné.

Megköszönöm az el nem mondott információt, elkészönök. Néma csend kísér a bejáratig, ami számomra immár kijárat, végső kijárat, mert kiutáltak.

Dr. Udvaros Miklós

Budapest

10 Magyar Nemzet -csütörtök 1997, nov. 6.-

Tisztelt Sz

Kiszolgáltatva a szolgáltatóknak

A külföldi érdekeltségű vállalatok hazai alkalmazottjai afféle fehér néger, akik az anyaországbeli dolgozók bérének szerény töredékét kapják. Ugyanakkor ezeknek a külföldi kézbe került vállalatoknak a kormányzat magasabb nyereséget biztosít, mint amennyit otthon elérnének. Ezt csak úgy tudják biztosítani nekik, ha szolgáltatásaik olyan drágák, mint ha osztrák vagy német fizetést kapnának az itt élők. Vagyis a jövedelmüknek mérhetetlenül nagyobb részét kell áldozniuk a legelemibb szolgáltatásokra, mint gáz, villany, távfűtés, meleg víz. A főváros-

ban élő kénytelen igénybe venni a tömegközlekedést, hiszen lakóhelye közelében valószínűleg nem talál munkát s komolyabb bevásárlási lehetőséget sem.

Rendkívül kiszolgáltattottak vagyunk, mert kénytelenek vagyunk igénybe venni ezeket a szolgáltatásokat, bármennyire nem igazodnak a jövedelmünkhöz. Arról nem is szólva, hogy az értelmiségi rétegeknek az elemi kulturális igények kielégítésére sem elegendő a jövedelme. Harminc évig tanítottam, s ma huszonegyezer forint a nyugdíjam. Évek óta nem tudok könyvet venni, mert olyan drága. A

könyvtárban szintén nem találom meg az újonnan megjelenő könyvek nagy részét, mert nincs megvásárlásukra pénzük. Színházban évek óta nem voltam, hiszen a színházjegyek árát régen nem tudom megfizetni.

Utazás, üdülés reménytelen vágyálom, örülök, ha a buszbérelt megvásárlására telik. Egyedüli kulturális lehetőség a televízió lenne, de ott havonta egyszerűen találok olyan filmet, amit mint magyartanárt is tudok élvezni, a többi a marhahajcsárok kulturális igényét elégíti ki Amerikában. Ezért ki sem nyitom a tévét. Lassan a híradót se nézem, mert miközben a legmélyebb nyomorba süllyedünk, addig a híradó a kormányzat minden alapot nélkülöző eredményeit hirdeti.

Atányi László

Budapest

Nem engedjük többé megveretni magunkat!

Magyar értelmiségiek nyilatkozata

A legsötétebb idöket hozta közénk a főváros rendörségének alakulata. Megalázni, letegezni, megverni!

Aztán a médiumok közismert szolgálival rágalmazni, mocskolni kloetszinten. Példát statuálni így csak gyáva, hazug, idegen hatalomból élök tudnak.

Nem tiltakozunk, hanem kimondjuk a magunk bátorítására: újra leleplezödtek Göncz, Horn, Kuncze és társaik céljai. Nem lehetett más célja: a kormánynak ezzel a gondosan megtervezett és előre kiszámított provokációval, mint elterelni a közvélemény figyelmét a nemzetet foglalkoztató legfontosabb kérdésekröl: a Dunáról, a földről és a NATO-ról.

Fontoljuk meg jól, így akarunk-e tovább élni, így, végtelenségig korrupst „privatizált” energiabárók, nagybirtokos tv-sztárok szolgálóként, adónak nevezett sarcolásoknak kiszolgáltattva, családokra kényszerítve olyanoktól, akik korábban fegyvert fogtak ellenünk 1956-ban.

Fontoljuk meg jól, hogy továbbra is olyan vezetőket akarunk-e, akik a földet, az ipart, az energiát kivesszik a kezünkből, akik tönkreteszik a cukorgyárat, hogy eladhassák, hogy holnap új urai ne vegyék át a répát a paraszttól, akik külföldröl hoznak be árut, mert ez eurokonform az új áruházak új tulajdonosainak.

Olyan kormányt akarunk-e, mely egy előre megtervezett adósságcspada szerint a végtelenségig kiszolgáltattja, megalázza és elszégyeníti a magyarságot? Közép-Európa kül-államában élünk, mely a szöveget grammatikailag és a meg mindig a Kárpát-medence vezető állama. Reményeinket tapossa meg Kuncze úr kommandós legénységével, miközben jogállamiságra és a főváros zavartalan forgalmának biztosítására hivatkoznak. Pedig ugyanök nem is olyan régen többnapos taxisblokáddal bénították meg az egész országot. Most alig kétszáz idős nyugdíjossal szemben lépett fel igazi pártállami brutalitással a liberális vezetés alatt álló rendörség. Pongrázt Gergelyt pedig, 1956 hőstét bilincsbe verték.

Reményünk ma is, hogy Magyarországon közbiztonságot, igazságszolgáltatást, erős és tiszta gazdaságot, valódi közteherviselést kell teremteni, hogy ne haljunk meg idő előtt, szülessenek gyerekeink, hogy ne vesszen kárba emberi értékünk, melyet a teremtő Istentöl, apáinktöl kaptunk, s nincs joga elvenni senkinek.

Nem engedjük többé megveretni magunkat!

Budapest, 1997. november 4.

Balogh János akadémikus; Balogh Gyula, Vaja polgármestere; Gyurkovics Tibor író; Makovecz Imre építész; Nemeskürty István író; dr. Papp Lajos szívsebész; Schmidt Mária történész és Zelnik József néprajzkutató

Cím; Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL, USA. 34231,

Colonel the Chevalier
Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231 USA

Az utöbbi három cikk egy kis keresztmetszetet ad a jelenlegi Magyarországóról.-Pongrácz Gergely corvinkövi szabadságharcos főparancsnok csak pár nappal a nagy ünneplés után kapta meg a bilincset.- Ezért kellett 56-ban harcolni ?????

.....
Önkéntes adományok a FBH-ra 1997-ben;
deSL \$ 5.00 és v.K.Z. \$ 20.00.

A beküldött adományokat hálásan köszöni a szerkesztőség.

.....
A FBH-nak ez a száma lezárva; 1997,
november 20.-án.
.....

Bajtársainknak, olvasóinknak
K E L L E M E S K A R Á C S O N Y - t
és

Boldog Magyar
Ü J E S Z T E N D Ö - t

kiván a

-Szerkesztőség -

